

Þér öldungar fólksins

(Karlmann)

Ákveðið $\text{♩} = 60\text{-}76$

1. Þér öld - ung - ar fólks - ins nú fylk - ið með mér
 2. Vor upp - skera' er mik - il en mann - fá vor sveit,
 3. Og sjúk - a og fá - tæk - a finn - um vér enn,

að finn - a hvern rétt - lát - an hvar sem hann er,
 þó megn - um vér sam - an að erj - a hvern reit,
 já, fá - tæk - a, þreytt - a og hungr - að - a menn,

hvert finnst hann á land - i, við fjöll eð - a sæ
 úr ill - gres - is viðj - um hvert ax leys - a skal
 og fagn - að - ar - er - ind - ið fær - um vér þeim

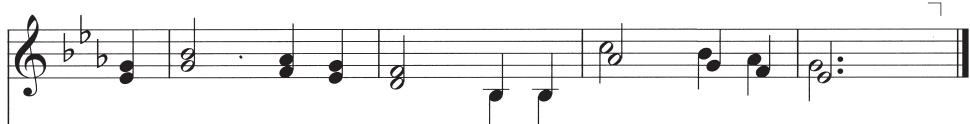

að fær - a til Sí - on í hrein - leik - ans blæ.
svo á - vöxt það ber - i í Sí - on - ar - dal.
að flytj - i þeir með oss til Sí - on - ar heim.

Úr synd - anna' og last - anna' og sorg - ann - a stað

í Sí - on vér fagn - and - i göng - um í hlað.

Texti: Cyrus H. Wheelock, 1813–1894

Lag: Thomas H. Bayly, 1797–1839, ums.

Kenning og sáttmálar 133:7–9, 14

Kenning og sáttmálar 75:2–5